

Afschaaid van 'n trouwe vriend

Bij 't klimme van de jaere is 't onvermaaijelijk dat 'r soms afschaaid mò worre genome van vriende die je je hêêle leve hè gehad. 't Is mijn bedoeling beste lezer, u dêêlgenoot te maake van de dinge die je overkomme as ie 'n hôte leeftijd mag beraaike. Mè dankbaorhaaid vertel 'k dat 'r vooraan i m'n leeftijd een nege (9) staot en is dat oud of nie?

De vriend waer 'k afschaaid van mò neme is leveslang me maot gewist en we wazze aareg op mekaor gesteld. We trokke bekant aaltijd saome op. Hij was een maot die onvermoeibaor was, aaltijd beraaid om mè me mee te gaon en nie aallêên as 't mooi weer was, maor ok as de weergode ons minder gunstig gestemd wazze. Weer of gêên weer, hij was peraot. Gladdighaaid, daer had tie een meraokelse hekel aan. As t'r 'n pak snêêuw op de Slierechsen dijk was gevaalle en d'r was nò nie gestrooid, dan kreunde die wel-is: "Mot 't nou echt?"

't Mag gezeed worre: "Hij liet me nooit in de kou staon." Op aandere tijje, as de zon scheen, dan sting die me wel-is uit te daoge om toch vemaal nie thuis te blijve. Dan was 't al gaauw: "De paoje op, de laone in." Daer was 'k ok aaltijd voor te porre, dus liet ik me aal gaauw verlaaije. In de vekansietijd was tie in staot van de hôte peraothaaid. We wazze ok soms een bietjie tot mekaor veroordêeld, want we kanne saome verhaole vertelle van raaize naer

Nunspêêt, Emst en Hulshorst, aallemael durrepe op de Veluwe waer me saome naer toe gonge. Hij wier daerbij bepaold nie ontzien, mos behoorlijk wà begaozie draoge en hij sting af en toe op z'n achterste bêêne, maor van in de steek laete, daer was gêên spraoke van.

In de lôop van de jaere is tie netuulijk ok nie dezellefde gebleve. Net as wij gong die mè z'n tijd mee en ontwikkelde die z'n aaige waerdeur die nog beterder in staot was mijn te vollege. Zô kreeg tie êêst 'n paor versnellinge waerdeur die meer opgewasse was om tege de wind in te gaon. Nog weer laeter kreeg tie ondersteuning van elektriëk. Dà betekende dat ie wel zellef mee mos waareke, mor dat ie daerbij wat wier gehollepe. U hèn netuulijk allang geraeje dà 'k 't aamel over m'n fiets hèn gehad. Ik heb beslote om 'm voortoen thuis te laete. Jammer, maor m'n verstand zeg dà we beterder kanne schaije voordat 'r ongelukke beure.

Jan van der Vlies